

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 4/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti ObaB s. r. o., Masarykova 2710/21, Prešov, zastúpenej obchodnou spoločnosťou advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s. r. o., Velehradská 33, Bratislava (adresa na doručovanie Ľubinská 3, Bratislava), konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Jána Geška, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cob 236/2013 a jeho rozsudkom z 26. júna 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti ObaB s. r. o. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti ObaB s. r. o., Masarykova 2710/21, Prešov (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou

advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s. r. o., Velehradská 33, Bratislava (adresa na doručovanie Ľubinská 3, Bratislava), konajúcou prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. Jána Geška, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cob 236/2013 a jeho rozsudkom z 26. júna 2013 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“ alebo „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti vyplýva, že krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 Cb 42/2007-429 z 20. júna 2011, ktorým bola zamietnutá žaloba spoločnosti Rotodon, s. r. o., ako žalobcu v 1. rade a sťažovateľky ako žalobkyne v 2. rade o zaplatenie 83 550 000 Sk s príslušenstvom proti spoločnosti Chemkostav, a. s. Sťažovateľka uviedla, že pôvodným žalobcom bol v tomto konaní JUDr. Milan Antal ako správca konkurznej podstaty obchodnej spoločnosti TATRA DEVELOPMENT GROUP, a. s.

Sťažovateľka namieta podľa nej nesprávne a ústavne nekonformné závery okresného súdu v prvostupňovom rozsudku, ako aj závery krajského súdu v jeho napadnutom potvrdzujúcom rozsudku a jeho nedostatočné odôvodnenie.

Sťažovateľka v úvode sťažnosti označila za jej prílohu „*splnomocnenie pre advokáta*“ a ďalšie prílohy vymedzila slovami „*podľa obsahu sťažnosti*“. V samotnom odôvodnení sťažnosti sťažovateľka argumentuje proti záverom okresného súdu a krajského súdu v ich rozsudkoch, tieto však ako dôkaz alebo prílohu sťažnosti nielen že výslovne neoznačuje, ale ich k sťažnosti ani nepripojila.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu a vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Základné práva sťažovateľa, a to právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým sa každému zaručuje právo domáhať sa svojho práva

na nezávislom a nestrannom súde; podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 3Cob/236/201-528 7707201204 rozsudkom zo dňa 26. 06. 2013 porušené.

Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z., zákona o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, Ústavný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 3Cob/236/2013-528 7707201204 zo dňa 26. 06. 2013 zrušuje.

Podľa § 56 ods. 3 písm. b) zákona č. 38/1993 Z. z., zákona o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, Ústavný súd vracia Krajskému súdu v Košiciach vec vedenú pod sp. zn. 3Cob/236/2013-528 7707201204 na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konanie osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh, ústavnému súdu s návrhom nedoručil rozsudok krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje.

V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení

sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2014